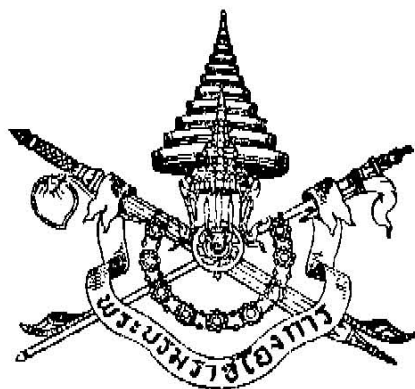

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลกิ่งสำเภา อำเภอนนทบุรี
จังหวัดชัชวาท ให้แก่นางสนิท พิศอ่อน
พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐
เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดิน ในท้องที่ตำบลกิ่งสำเภา อำเภอนนทบุรี จังหวัดชัชวาท

ให้แก่นางสนธิ พิศอ่อน เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของ
นางสนธิ พิศอ่อน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลกุ่ม
สำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท ให้แก่นางสนธิ พิศอ่อน
พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

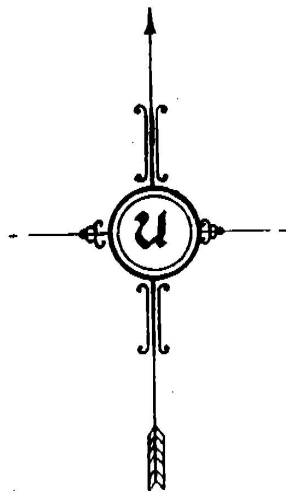
มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลกุ่มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เนื้อที่ ๒ งาน
๖๐ ตารางวา ให้แก่นางสนธิ พิศอ่อน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

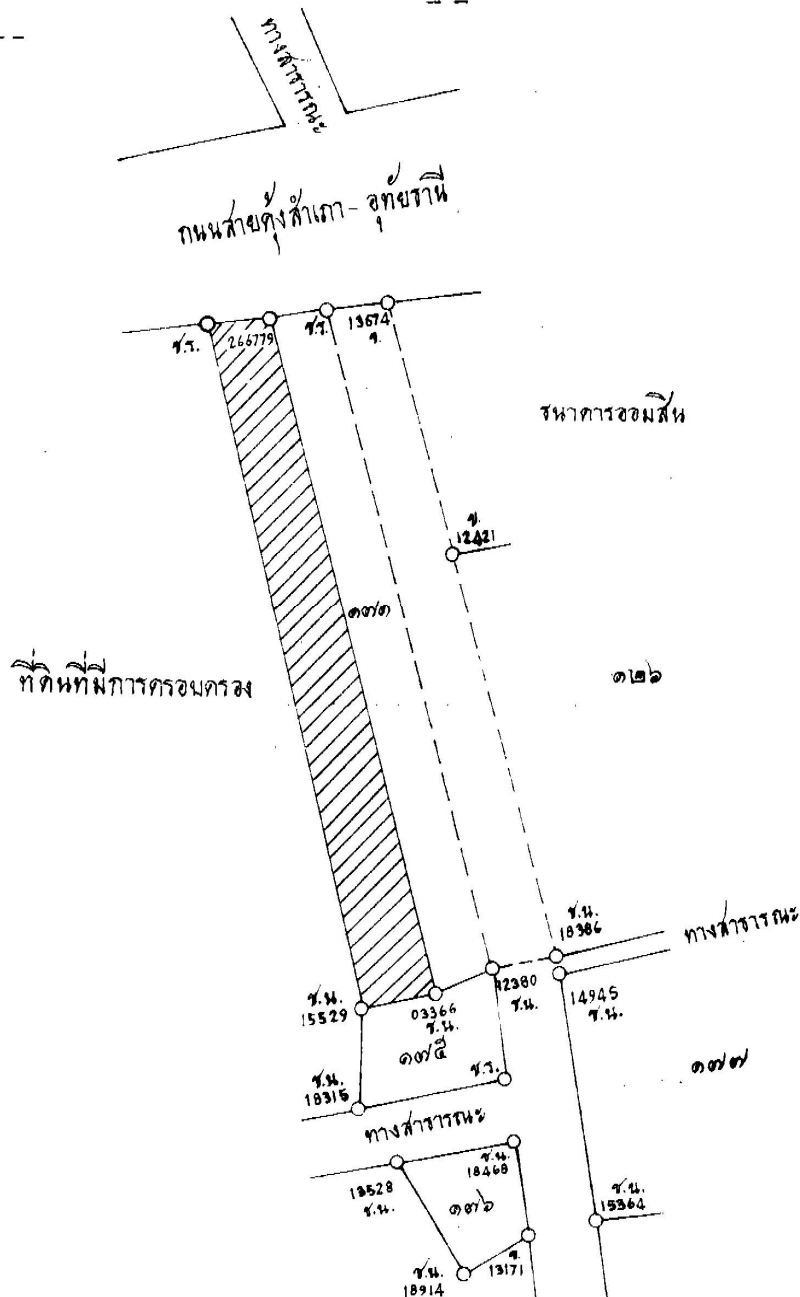
จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

แผนที่
ท้ายพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่ตำบลวังสำเภา อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
ให้แก่นางสนธิ พิศออ่อน

พ.ศ. ๒๕๑๐
มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐๐

เครื่องหมาย

เขตที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินโอนให้นางสนธิ พิศออ่อน เนื้อที่ ๒ งาน ๖๐ ตารางวา

ที่ดินของนางสนธิ พิศออ่อน ที่ยกให้เป็นทางสาธารณะ เนื้อที่ ๒ งาน ๖๐ ตารางวา

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลคู้งสำเภ อำเภอนนทบุรี จังหวัดชัชนาท ซึ่งเป็นทางสาธารณะ เนื้อที่ ๒ งาน ๖๐ ตารางวา ระดับพื้นที่ต่ำ ฤดูฝนเป็นโคลนไม่สะดวกแก่การสัญจรไปมา ประกอบกับไม่ตรงแนวทางสาธารณะสายเดิมซึ่งมีอยู่ก่อนแล้ว ทางทิศเหนือและทิศใต้ จึงตกลงแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนางสนิท พิศอ่อน เนื้อที่ ๒ งาน ๖๐ ตารางวา ซึ่งเมื่อแลกเปลี่ยนกันแล้วจะทำให้ทางเป็นเส้นตรงเพื่อให้ถูกต้องตามผังเมือง